

1819
B57
M675

5B 146 716

www.libtool.com.cn

YC139858

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

NÄR MAN INTE HAR MÖBLER

SKÄMT MED SÅNG I EN AKT

FRI BEARBETNING EFTER TYSKAN

AF

J. FLODMARK

ANDRA UPPLAGAN

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris 50 öre.

www.libtool.com.cn

NÄR MAN INTE HAR MÖBLER

www.libtool.com.cn

SKÄMT MED SÅNG I EN AKT

FRI BEARBETNING EFTER TYSKAN

AF

J. FLODMARK

ANDRA UPPLAGAN

STOCKHOLM
ALBERT BONNIERS FÖRLAG

www.libtool.com.cn

STOCKHOLM.
ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI 1908.

ALB. BONNIERS

PT 1819
B57 M675

www.libtool.com.cn

PERSONERNA.

FRU ANNA BLOM, ung änka.

LUDVIG } hennes barn.
FANNY }

FRITZ SPRINGLINDER, kommissionär.

FIGGE KRUSE, stärkelsefabrikant.

FLÄDERQVIST, kemist och provisor.

TALLGREN, trävaruhandlande från Småland.

ADRIAN DURMAN, musiklärare, hans brorson.

Scenen är i Stockholm hos fru Blom.

M707356

www.libtool.com.cn

Ett omöbleradt rum. På en pall stå en kopp och några glas; en bordsskifva och bland andra hvita möbelöfverdrag, äfven ett till en fatölj, ett till en harpa och ett bordtäckte. Dessutom en trästol i ett hörn af rummet.

Första scenen.

FRUN. ADRIAN.

FRUN.

Det är således i morgon, som din farbror kommer, Adrian?

ADRIAN.

Nej, det är i dag.

FRUN.

Du misstager dig. Du har ju själf sagt mig den tjugufemte.

ADRIAN.

Nej, den tjugufjärde, om du behagar påminna dig.

FRUN.

Så var då god och lät mig höra hans bref, på det jag må få öfvertyga mig, att du inte har narrat

mig. Dessutom skulle jag också gärna vilja veta hvad din farbror svarar på det bref, hvori du underrättade honom om vår giftermålsplan.

ADRIAN.

Nå, däraf vill jag inte göra någon hemlighet för dig. (*Tager fram ett bref.*) Hör på nu! (*Läser.*) »Min kära Adrian! Da du af gammalt känner till, att brefskrifning aldrig varit min sak, så låter jag dig nu härmed kort och godt veta, att jag inte har något att invända mot ditt giftermål, och om den person, som du utsett till din blifvande maka, är fin och ordentlig samt medför ett redbart bo, så gifver jag mitt samtycke. För att likväl själf öfvertyga mig om hennes värde, så kommer jag den tjuguffjärde med ångbåten till Stockholm och medför då till eder ett par tusen riksdaler och min välsignelse.»

FRUN.

Således kommer han ändå i dag? ... Å, man kan bli galen af mycket mindre!

ADRIAN.

Men hvarför då, i all världen?

FRUN.

Hvarför?

Sång n:o 1.

(Mel. ur »Tre för en», af Bögh.)

Farbror kommer en långan väg;
säkert trött han lär vara.
Och om han sig vill hvila, säg
hvad skall jag då väl svara? —
Skada att jag ej fått igen
möblerna ifrån snickaren;
han har narrat mig.

ADRIAN.

Det var dumt!

FRUN.

Ja, rysligt dumt!

ADRIAN.

Förbannadt dumt!

FRUN.

Ja, är det inte ledsamt! I synnerhet som din farbror fordrar af din blifvande hustru icke allenast finhet och ordentlighet, utan äfven ett redbart bo.

ADRIAN.

Ah bah! Det där är endast föråldrade åsikter från förra århundradet; då var det en sedvana, att hvarje brud medförde ett redbart bo och utstyrsel; nu behöfver man endast ett hjärta fullt af kärlek.

FRUN.

Och svartsjuka?

ADRIAN.

Aha, det där ska vara en anspelning på mitt retliga lynne!

FRUN.

Nå, men du har ej heller någon orsak till svartsjuka.

ADRIAN.

Nej, inte det minsta . . . Men det hindrar inte att jag ändå kan vara svartsjuk som Othello. — Men lugna dig; om tio år är det helt annorlunda.

Sång n:o 2.

(Samma mel. som i n:o 1.)

Illusionerna börja då
småningom att försvinna.
Och då är efter är förgå,
vi oss hunnit besinna.
Sig vår sällhet skall öka mer,
då oss himlen små plantor ger . . .

FRUN.

Som oss glädja till ålderns dar!

BÅDA.

Till ålderns dar!

ADRIAN.

Men nu måste jag ned till Riddarholmen och
invänta den kära farbrodern. — Adjö, Anna lilla! —
Jag är snart åter.

(Kysser henne och går ut i fonden.)

Andra scenen.

FRUN ensam.

Men huru skall jag nu bära mig åt? — Han
kommer och jag har inga möbler förrän i morgon . . .
Ack, om den tjugufjärde i denna månad hade infallit
på den tjugufemte, då hade jag varit räddad.

Tredje scenen.

FRUN. SPRINGLINDER.

SPRINGLINDER.

Ah, god morgon, fru Blom! Jag har den äran

göra min ödmjukaste komplimang, har den äran vördnadsfullt böja mitt hufvud och har den äran läspa med ett par cinoberfärgade läppar, hvilka naturen, liksom tvenne rosenblad placerat emellan näsa och haka, såsom ett valande födelsemärke; huru befinner sig min nådigaste fru?

FRUN.

Åjo, så där tämligen! — Och ni, herr Springlinder?

SPRINGLINDER.

Passabelt, miserabelt, inte särdeles bra och inte särdeles illa heller; utan utsikter på en bättre framtid, står jag som en åsna emellan dygd och seder.

FRUN.

Hvad blåser det då för vind, som för er hit till mig?

SPRINGLINDER.

En behaglig, en sydvästlig, men som likväl gör en mera än tillbörligt varm, som är så het, att den i Afrika färgar människorna kaffebruna och kommer dem att se ut som lefvande kopparkastruller.

FRUN.

Ja, men jag förstår ändå inte . . .

SPRINGLINDER.

Hvad jag pratar? — Det skall ni genast få veta. I hvad ärende tror ni, sköna fru, att jag står här framför er?

FRUN.

Det är mig omöjligt att kunna utfundera.

SPRINGLINDER.

I giftermålsangelägenheter.

FRUN.

Och då kommer ni till mig?

SPRINGLINDER.

Naturligtvis. En ung änka, som ni, hvilken redan har gjort en afiden salig, kan hon ej likaså gärna göra en lefvande lycklig.

FRUN.

Den lefvande måtte väl inte vara ni?

SPRINGLINDER.

Å nej! Jag är allt för klok . . . för gammal, ville jag säga, att gifta mig. Den, som vill inträda i det äkta ståndet, måste göra det innan han upphunnit sitt trettionde år, så att det måtte blifva honom någon tid öfrig att kunna riktigt ångra ett sådant steg.

FRUN.

Tala nu, hvad önskar ni af mig?

SPRINGLINDER.

Ja, hvad jag önskar, det hör egentligen inte hit; men hvad andra önska af er, det vill jag upptäcka för er och det hastigare, än Kolumbus upptäckte Amerika.

FRUN (*afsides*).

Det lyster mig verkligen höra hvad den token

kan hafva vidare att säga. Då Adrians och mitt giftermål redan är afgjort, så kan, naturligtvis, intet annat komma i fråga. (*Högt.*) Så tala då.

www.ljhtool.com.cn
SPRINGLINDER.

Ja, herre Gud! Det gör jag ju också, — ännu har jag inte upphört. Mina diskurser ske alltid fabriksmässigt, dussinvis, och en afnämare af tolf ord erhåller alltid det trettonde, åtföljdt af en liten monolog, *gratis*. — Således, sköna fru! Ni har en gång, så där halft om halft till mig yttrat, att ni ej ämnade genomvandra hela ert lif i änkeståndet.

FRUN.

Ja, det minnes jag mig ha sagt; men jag begriper inte hvad ni har med det att göra.

SPRINGLINDER.

Jo, vänta, ska ni få höra. — Dessa ord voro nog för mig, mer än nog, nästan tre sidor för mycket, ty knappt hade jag hört dem, förrän jag rände af såsom ett lokomotiv, och utan att vara fylld med gas, flög jag snabbare än en luftballong öfver Norrbro och Karl XIII:s torg till Smålandsgatan, där jag har en god vän som är hvitgarfware och stärkelsefabrikant, och meddelade honom hvad jag nyss hade hört; ty ni ska veta att denne stärkelsefabrikant är en man... en man... liksom alla andra stärkelsefabrikanter, blott med den skillnaden, att han redan sedan två år tillbaka är förälskad i er. — O! Han är kär öfver öronen!

FRUN.

Hvad säger ni?

SPRINGLINDER.

Han har en gång sett och lärt känna er, då ni tillsammans med edra föräldrar bevistade en representation af »Den ondes besegrare» på Mindre teatern, och då han hade nöjet sitta i samma loge som ni. Sedan den stunden har er bild så fäst sig i hans hjärta, att den aldrig kan försvinna ur hans minne; sedan den stunden öfverfaller honom en svaghet, till och med i de ögonblick då han fabricerar stärkelse, hvilket allt häntyder därpå, att fastän han ännu är stärkelsefabrikant, han likväl ej mera är densamme som han fordom var, utan en helt annan människa.

FRUN.

Och nu skall jag . . .

SPRINGLINDER.

Utöfva ett barmhärtighetsverk och gifta er med honom.

FRUN.

Men, min bästa herr Springlinder! Hvad tänker ni på?

SPRINGLINDER.

Att han också äger ett hus, och att detta hus har tre våningar.

FRUN (*afsides*).

Aha! — Allt bättre och bättre! — Fortsättom då med komedien! (*Högt.*) Nä, men allt det där är ju bisaker. — Är han ung?

SPRINGLINDER.

Inte särdeles; han är i stärkelsefabrikanternas vanligaste ålder, så där mellan fyrtiofem och femtio år.

FRUN.

Således mera gubbe än yngling?

SPRINGLINDER.

Och mera får än människa; men det gör alldeles ingenting, — om han är för gammal för er, så har jag en annan, som är något yngre, och äfven är en stor beundrare af er.

FRUN.

Huru?

SPRINGLINDER.

Hvem, vill ni säga, och jag svarar er, att den andre är en mycket hygglig ung man, provisor och kemist, tager mycket bra ut fläckar, om det kan vara er till någon nytta. — Han har blåa ögon, blonda lockar, är väl dresserad, bor på Söder och är hvarje helgdag klädd i svart frack med patentknappar, af hvilka han alltid rycker ur en när han skall knäppa igen om sig, ty jag får säga er, min fru, att han är mycket häftig för sin ålder.

FRUN.

Nå, hvad skall jag göra med den då?

SPRINGLINDER.

Gifta er med honom, naturligtvis.

FRUN.

Men hur har ni kommit på den idén att göra mig ett sådant anbud?

SPRINGLINDER.

Af tjänstaktighet, endast af pur tjänstaktighet. Dessa båda giftermålskandidater, af hvilka hvar och

www.libtool.com.cn

rusá ?

www.libtool.com.cn

RHUSE:
škola) hīnna,

en har en och en half aln för litet kurage, anhöllo af mig att blifva deras förespråkare, och därför är jag också här nu för att säga er, att båda två redan stå därnere i portgången och vänta endast på det afgörande svaret och på det ögonblick, då jag ropar dem hit upp, hvilket äfven skall ske på minuten med er benägna tillåtelse. (*Öppnar dörren och ropar utåt.*) Herr Kruse! — Herr Fläderqvist! (*Till frun.*) De skola nu af er egen mun erfara hvem af dem som föredrages.

FRUN.

Men hur kan ni understå er, herr Springlinder? — Hvad är det där för manér?

SPRINGLINDER.

De enklaste och tillika de mest moderna, ty vi ha just nyss fått dem från Paris, sålunda alldeles nya och ännu obegagnade.

Fjärde scenen.

DE FÖRRA. KRUSE. FLÄDERQVIST.

Sång n:o 3.

(Mel. Fredmans Sång n:o 1.)

SPRINGLINDER.

Stigen hitin, mina herrar, jag ber!

(*Då de äro inkomna.*)

Redan jag talat och friat för er.

Allt hvad som vi afgjort här
nu i bästa ordning är.

FLÄDERQVIST.

Jag kan då hoppas?

KRUSE.

Och jag äfvenså?

SPRINGLINDER.

En blir den lycklige utaf er två.

FLÄDERQVIST OCH KRUSE.

Jag vill genast tala då.

SPRINGLINDER.

Nej, ännu ni tiga må.

FRUN (*med ironi*).

Vågar jag ödmjukast fråga,
hvad man mig att säga har.

FLÄDERQVIST.

Sköna fru!...

KRUSE.

Förlåt, vi våga...

SPRINGLINDER.

Tyst! Jag saken mig åtar!
Ja, tyst! Jag saken mig åtar!

Tillsammans.

FRUN.

Knappast ord jag mäktar finna,
tungans bruk har mig förgått!
Kan väl djärfhet nånsin hinna
större höjd, än här den nått?
Men allt hvad af mig de vinna,
blir ett snöpligt afsked blott! ::

SPRINGLINDER. FLÄDERQVIST. KRUSE.

Snart det mål jag hoppas (ni skola) hinna,
dit min (er) tanke länge gått,

blott jag (ni) mera mod kan vinna,
jag min (ni, er) ömma önskan nått.
Ja, förvånad man skall finna,
att vi saken väl förstätt! ;:;

www.libtool.com.cn

SPRINGLINDER.

Som jag sagt, mina herrar! Allting är på bästa sätt afgjort.

FRUN.

Förlåt, herr Springlinder! Hvad är det, som är afgjort?

SPRINGLINDER.

Att den här herrn är kemist och provisor, och att den här herrn är hvitgarfvare och stärkelsefabrikant, — det är afgjort?

FRUN.

Men, att jag undanber mig dessa besök, det är äfven afgjort. — För det första emottager jag, såsom ung änka, inga visiter, och för det andra är jag inte heller i tillfälle att emottaga några besök, emedan jag bortskickat alla mina möbler till betsning och därför ej en gång kan ha äran erbjuda herrarna en stol.

SPRINGLINDER.

Å, jag ber ödmjukast; vi äro inte trötta. Vi kunna nog stå.

FLÄDERQVIST.

Min nådiga . . .

KRUSE.

Högädla fru! . . .

FLÄDERQVIST.

Vi båda två . . .

KRUSE.

Äro ett par. www.libtool.com.cn

SPRINGLINDER (*afsides*).

Jaha, det är mycket möjligt; men hvad för par,
det tiga vi med.

FLÄDERQVIST.

Och ha kommit hit . . .

SPRINGLINDER.

Mycket riktigt, ja!

KRUSE.

För att göra er vår uppvaktning.

SPRINGLINDER.

Charmant!

FLÄDERQVIST.

Och för att säga er, sköna änka . . .

SPRINGLINDER.

Nu kommer det!

KRUSE.

Att vi äro änklingar och följaktligen till äkten-
skap lediga.

SPRINGLINDER.

Väl taladt!

FLÄDERQVIST.

Och hafva fattat det beslut . . .

SPRINGLINDER.

Präktigt!

2. — När man inte har möbler.

KRUSE.

Att för andra gången inträda i det heliga äkta ståndet.

SPRINGLINDER.

Bravo!

FLÄDERQVIST.

Och därför . . .

KRUSE.

Därför . . . därför . . .

SPRINGLINDER.

Därför — kan ingendera få fram ett ord i det viktigaste ögonblicket. Låt mig få tala. — Och därför vilja de säga er, min fru . . .

FLÄDERQVIST.

Mycket riktigt, ja!

SPRINGLINDER.

Att de vore sinnade . . .

KRUSE.

Charmant!

SPRINGLINDER.

Göra den bekännelsen . . .

FLÄDERQVIST.

Nu kommer det!

SPRINGLINDER.

Att hvar och en af dem är hugad . . .

KRUSE.

Väl taladt!

SPRINGLINDER.

Att erbjuda er sitt hjärta och sin hand.

FLÅDERQVIST.

Präktigt!

SPRINGLINDER.

Och hus och gård och förmögenhet.

KRUSE.

Bravo!

SPRINGLINDER.

Och nu ert svar, förtjusande änka! — Vågar kemisten och provisorn, såsom ja och amen på dessa ljufva himmelska blickar framsucka: »Äfven jag, ehuru från Skåne, har en gång varit i Arkadien!» — Eller kan hvitgarfvarn och stärkelsefabrikanten äga det hopp, att nu i oktober månad få säga: »Ur dessa ögon mig kärleksvåren till mötes strålar.» — Eller måste vi alla i kör utropa: »Farväl! Farväl! Vi se hvarann ej åter!»

FRUN.

Det är *mitt* svar. Edra anbud, mina herrar, äro visserligen mycket smickrande för mig, jag kan inte neka till det, men hindret att kunna antaga dem ligger helt enkelt däri, att jag redan har en fästman, som jag hvatje minut väntar hit med sin farbror. (*Ser ut genom fönstret och skriker till.*) Ah!

FLÅDERQVIST.

Hvad behagas?

Sång n:o 4.

(Mel. Fredmans Ep. n:o 73.)

FRUN.

O, himmel!

SPRINGLINDER.

Hvad är det?

FRUN.

Hvad får jag skåda? —
Där komma ju hastigt de båda!

SPRINGLINDER.

Nå, fanken anamma!
Då vi med detsamma
måste begifva oss af.

FLÅDERQVIST.

Ej mer förspilla
tiden vi må!

KRUSE.

Nej, ty det illa
bekomme oss då!

FRUN (*vid fönstret*).

Hitåt de blicka
och åt mig de nicka. —
För sent är att gå.

(*Ängslig.*)

Om min fästman finge skåda,
att tre karlar smyga ner! . . .
Hjelp, o himmell! — Ty jag ingen
utväg ser!
Hvad skall göras? — I min våda
knappt jag känner till mig mer.

SPRINGLINDER.

Sköna fru! — Jag ber, för all del
lugna er!

FRUN (*ser ut genom fönstret*).

Nu vid porten stå de,
uppför trappan gå de!

www.libtool.com.cn

DE ÖFRIGA.

Vi ä' då förlorade,
det kan man tydligt se!

SPRINGLINDER.

Jo, det felades bara! — Nå, hvad är nu att göra?

FRUN (*förtviflad*).

Jag vet inte. Jag är i den mest förtviflade belägenhet; farbrodern kommer, finner tre karlar hos mig och inga möbler, ingenting annat än de hvita öfverdragen.

SPRINGLINDER.

Huru? — Hvad? — Hvar?

FRUN.

Där!

SPRINGLINDER.

Ha! Jag fick idén till en idé. — Ja, det går för sig och jag skyddar oss alla tre för fästmannens svartsjukas Vesuvius, och åt er, sköna fru, anskaffar jag för ögonblicket de nödvändigaste möblerna. — Herr stärkelsefabrikanten sätter sig på den där stolen utan ryggstöd. (*Pekar på pallen.*)

KRUSE.

Hvad är meningen?

SPRINGLINDER.

Gör inga omsvep, annars blir du ett offer för fästmannens svartsjuka. (*Tager ett hvitt öfverdrag.*)

www.libtool.com.cn

KRUSE.

Men hvad gör du, bror Fritz?

SPRINGLINDER.

Utaf dig gör jag en fåtölj, en bekväm hvilstol; till en människa duger en sådan ändå inte. (*Har nu dragit fåtöljöfverdraget öfver Kruse, hvarigenom han nu föreställer en fåtölj.*) Hvad är nu det där för ett öfverdrag?

FRUN.

Det är till min harpa.

SPRINGLINDER.

Präktigt! — Ni, herr provisor, är musikalisk; ställ er här i vrån.

FLÅDERQVIST.

Hvad? — Jag skall . . .

SPRINGLINDER.

Också bli en gammal möbel! — Alldeles, och till på köpet en harpa. Sträck ut armen så där! Tag den här rullgardinsstången. — Så där! — Stå nu stilla, eller jag slår harpan, så att alla skrufvar lossna. (*Har kastat öfverdraget om honom.*) — Nu kommer turen till mig. — Den har bordsskifvan må hvila på mitt hufvud, och nu gäller det att kunna hålla balansen. Om jag också inte har fyra fötter, så gör det ingenting till saken: det finnes ju äfven bord med en fot. (*Placerar bordsskifvan på*

hufsvudet och sätter sig på golvet. Bordstället, som räcker ned till golvet, döljer honom helt och hållet.)

FRUN.

Endast fem minuter, mina herrar, och jag aflägsnar dem under någon förevändning. — De komma redan! — Gud, hvilken pina jag utstår!

Femte scenen.

DE FÖRRA. TALLGREN med en ankare under armen. ADRIAN.

ADRIAN.

Så, nu äro vi framme, bästa farbror. Men ställ nu bort ankaren och bred ut edra armar, ty här står min blifvande maka.

FRUN.

Mycket angenämt för mig att lära känna er, min herre.

TALLGREN.

Verkligen? Na, så kom hit då och gif mig en puss; men en som förslår, så att man kan se hvad man har att rätta sig efter. (*Omfamnar och kysser henne.*) Hm! — Tyckes förstå sig på den där konsten. (*Ser sig omkring.*) Det ser ju rätt honnet ut här! — Inredningen är visserligen något tarflig, men det lilla som finnes, tyckes vara i godt stånd.

FRUN.

Åja, så där. — Jag har ännu flera möbler, fastän de äro hos snickaren. Till att börja med har han skickat mig endast dessa få.

TALLGREN.

Na, hvad ser jag? — En harpa! — Spelar ni, min nådiga?

www.libtool.com.cn

FRUN.

Åja, ibland; om aftnarna . . .

TALLGREN.

Aha! Jag förstår: »När månen vandrar på himlen blå!»

ADRIAN.

Farbror må tro, att min lilla fästmö spelar rätt snällt.

TALLGREN.

Na, det gläder mig af hjärtat, ty jag ska säga att jag också är lite musikalisk, så där till husbehof! På harpa kan jag spela både »Gubben Noch» och »Kom, sköna flicka, valsa med mig!» — Känner ni till de styckena? — Vänta, jag ska genast spela dem för er. (*Åmnar gå till harpan.*)

FRUN (*hindrar honom*).

Ja, jag känner mycket väl till dem. — Ni kan inte spela på harpan, ty den är något förstämd.

SPRINGLINDER (*framträttande under bordstäcket*).

Ja, det tror jag nog; men provisorn får väl lugna sig.

ADRIAN.

Sätt er i stället, kära farbror! Ni behöfver nog hvila er.

TALLGREN.

Ja, det kan du ha rätt i, och om ni inte har något däremot, så sträcker jag ut mig lite i den här fätöljen. (*Ämnar sätta sig i fätöljen.*)

FRUN (*håller honom tillbaka i den högsta ångest.*)

Nej, för all del, sätt er inte där, farbror Tallgren. (*Sätter fram trästolen åt honom.*) Där sitter ni mjukare.

TALLGREN (*skrattande*).

Hvaba? — På trästolen? — Ni tror er kunna drifva med mig, min lilla, därför att jag är från landet, men det lyckas inte, jag vet nog, att man sitter bättre på en dyna, än på en sådan där träknubbe. (*Sätter sig på Kruse.*) Å, här sitter jag ju präktigt. (*Lutar sig makligt tillbaka.*)

SPRINGLINDER (*som förut*).

Häll nu ut, olycklige stärkelsefabrikant!

TALLGREN.

Men en sak felas på den här stolen, och som vi begagna i min hemort på våra hvilstolar; det är ett slags dynor på sidorna att luta hufvudet emot. — Vi kalla dem för åsneöron.

SPRINGLINDER (*som förut*).

Det är en pik åt stärkelsefabrikanten.

TALLGREN (*stiger upp*).

Nu skola vi dricka tillsammans ett godt glas punsch utaf det, som jag har med mig där i ankaren. Adrian, ställ den på bordet!

SPRINGLINDER (*som förut*).

Seså, nu kommer turen till mig.

ADRIAN.

Här är den, farbror. (*Sätter ankaren häftigt på bordet.*)

www.ljbrunlinder.n

Aj!

TALLGREN.

Hvad var det?

ADRIAN.

Hvilket menar farbror?

TALLGREN.

Det föreföll mig, som om . . .

FRUN.

Som om det hade brakat i bordet? — Nå, det är mycket möjligt; ett sådant där fat är tungt.

TALLGREN.

Skulle tro det . . . Åtta kannor ska väl väga något.

SPRINGLINDER (*under bordet*).

Jojo, jag lär allt känna utaf det, jag, fattig fan!

TALLGREN.

Nu bort med proppen. — Tag hit en hammare! (*Börjar med en hammare slå löst sprundet.*)

KRUSE (*begagnar sig af detta ögonblick, reser sig upp och sträcker ut sig i hela sin längd*).

Aj, aj, aj! — Jag står inte ut längre! — Båda mina fötter ha somnat, och det så hårdt, att jag åtminstone behöfver ett par trumpetare för att väcka dem. (*Ålertager sin förra ställning.*)

TALLGREN (*fyller glaset*).

Skål nu, mina barn! (*De dricka.*) Det säger jag dig, Adrian, att jag är riktigt glad öfver att du gifter dig. Jag har länge önskat att få se dig inträda i äkta ståndet, ty först då blir man en ordentlig människa, det vet jag af egen erfarenhet. Jo, du ska tro, att jag var en »toujour» gosse i mina unga dar, en riktig filur; men så gifte jag mig (*slår näfven i bordet*) och så blef det jämt slut med alla galenskap.

Sjätte scenen.

DE FÖRRA. LUDVIG. FANNY.

LUDVIG.

God afton, mamma!

FANNY.

Det är slut i skolan för i dag.

TALLGREN.

Hvad ser jag?

FRUN.

Mina barn med min aflidne man.

TALLGREN.

Nå, det tycker jag om. Jag gratulerar dig till ditt äktenskap, Adrian, jag gratulerar dig! Du har ju allt hvad du kan önska dig; maka och barn på en gång; det är inte allom gifvet, det! — Kom hit, barn, och sätten er i mitt knä, så ska ni få rida ranka. (*Sätter sig på Kruse och låter de båda barnen rida ranka på hans knän.*) Rida, rida ranka, hästen

heter Blanka. — Hopp! Hopp i galopp! Hopp!
Hopp i galopp!

FRUN.

Men, farbror lilla! För all del, sätt ned barnen;
ni uttröttar er ju aldeles.

SPRINGLINDER (*under bordet*).

Inte honom, men den olycklige stärkelsefabri-
kanten.

FANNY.

Hopp! Hopp! Hvert ska vi rida? — Till en
liten piga. — Hopp! Hopp! Nu ä' vi där. (*Hoppar
ned från hans knä.*)

LUDVIG (*i det han hoppar ned*).

Men, hör du, gubbe! — Köp oss nu något
vackert!

TALLGREN.

Hör man på bara! — Ljusa ynglingar, de där.
— Nå, kom då så ska ni få något. Du, Adrian,
och din tillkommande lilla hustru ska få en präktig
utstyrsel. Ett stycke lärft, en kähäst, — nej, den
ska pojken ha. Så en präktig brudklädning och en
vagga. Kom nu med mig, så ska vi köpa allt det
där. Pengar har jag tillräckligt, och skulle jag komma
att gifva ut för mycket, så ökar jag priset på min
ved till nästa vinter med några riksdaler. Jag förstår
mig nog på knepet, må ni tro. Hehehe!

(*Tar frun och Adrian under hvardera armen och
går ut i fonden. Man hör dörrarna läsas igen ut-
ifrån.*)

Sjunde scenen.

SPRINGLINDER. KRUSE. FLÄDERQVIST

KRUSE (*stiger upp från sin plats*).

Aj! Det är förbi med mig! — Farbror Tallgren har sönderbrutit rebben på mig.

SPRINGLINDER (*stiger upp*).

Och på mig har han sammantryckt hjärnan.

FLÄDERQVIST.

Jag har blifvit styf som en istapp.

KRUSE.

De ha läst igen om oss.

SPRINGLINDER.

Ja, då ha vi ingen annan utväg än att äfven för framtiden blifva möbler.

KRUSE.

Nej, inte för allt Kaliforniens guld. (*Ämnar kasta af sig öfverdraget, då i samma ögonblick utifrån höres:*)

TALLGREN.

Ni kunna vänta lite ni, barn! — Käppen ligger på bordet! — Jag ska genast . . .

SPRINGLINDER.

Så, för fan! — Där ha vi gubben igen. — På era platser! (*Det har emellertid mörknat.*)

KRUSE.

Jag kan inte se.

FLÄDERQVIST.

Inte jag heller.

(*Alla tre springa om kvasandra och kvar och en in-tager en helt vinnarbplats, än han förut hade. Springlinder sätter sig på den plats, där Kruse var, och Kruse på Springlinders plats. Fläderqvist ställer sig på högra sidan i stället för på den vänstra, där han förut var.*)

Åttonde scenen.

DE FÖRRA. TALLGREN.

TALLGREN.

Det är då afgjort, att jag alltid skall glömma min käpp. (*Ämnar gå till bordet och varseblifver förändringen.*) Hvad är det? — Hur är det med dig, bror Tallgren? — Har punschen redan gjort verkan? — Nej, men det är ju rent trolleri. Ingen människa finns här, och ändå äro möblerna flyttade från sina platser.

FLÄDERQVIST (*nyser*).

Atschi!

TALLGREN (*hoppas till*).

Ah-aj!

KRUSE (*reser sig upp och ropar*).

Gud hjälp!

TALLGREN.

Jemine!

SFRINGLINDER.

Välbekommel

TALLGREN (*i största ångest*).

Å, jag tror jag dör! — Harpan nyser och möblerna säga: »Gud hjälp!» — Hjälp! Röfvare! Möbler! Trolleri! Häxeri! Hjälp! Hjälp! (*Möblerna ha under hans rop gått emot honom och tagit honom emellan sig. Vid hans rop inkomma:*)

Nionde scenen.

DE FÖRRA. ADRIAN. FRUN. BARNEN.

ADRIAN.

Var utan fruktan, farbror lilla. Min Anna har nyss upptäckt allt för mig. Mina tre vänner Springlinder, Kruse och Fläderqvist ha haft ett litet upptåg för sig för att vara de första, som gratulera mig till min förlofning.

SPRINGLINDER (*kastar af sig bordsskifvan*).

Du slog hufvudet på spiken, bror Adrian! Vi önska dig allt möjligt godt.

KRUSE

(*som gjort ett hål på öfverdraget, sticker ut hufvudet därigenom*).

Och barn och blomma!

FLÄDERQVIST (*äfvenså*).

Och allt hvad du själf önskar dig.

TALLGREN.

Skall jag skratta eller skall jag förarga mig öfver den där driften? Jag är visserligen från Smauln, men drifter tål jag ändå aldrig!

SPRINGLINDER.

Seså, var nu inte mulen, gamla pappa! — Dessa öfverdragna möbler skola städse förblifva trogna anhängare af familjen.

www.libtool.com.cn

KRUSE.

Jag lämnar stärkelse hela året gratis.

FLÄDERQVIST.

Och jag, såsom kemist, utplånar alla fläckar.

SPRINGLINDER.

Slutligen ombesörjer jag kostnadsfritt de öfriga affärerna.

TALLGREN (*drager Anna och Adrian till sitt bröst*).

Nå, må göra! — Jag skrattar åt upptåget och är lycklig, då jag ser er båda, mina barn?

Sång n:o 5.

(Mel. »Lik en Afrodite, inbäddad mellan dunen», etc.)

SPRINGLINDER (*till publiken*).

Utaf detta skämt man har den lärdom vunnit,
med förlägenhet man ej kan målet nå,
och ett gammalt ordspråk här tillämpning funnit:
»Bättre brödlös vara, än att rädlös stå!» —
Värda publikum! Om vi ha roat er,
ber jag, att ni oss ett litet tecken ger.

KÖR.

Värda publikum! Om vi ha roat er,
be vi, att ni oss ett litet tecken ger!

Slut.

Teaterpjäser,

lämpliga för sällskapsteatrar, med utsatt antal personer.
(h. = Herrar; d. = Damer.)

N:o.	öre.	N:o.	öre.
1. Mugister Bläckstadius (4 h. 7 d.)	50.	75. »På kärlekens vingar» (6 h. 4 d.)	50.
3. En födelsedag på gäldstugan (9 h. 2 d.)	50.	76. Majorskans krinolin (4 h. 3 d.)	50.
4. Rika morbror (4 h. 3 d.)	50.	77. En kopp thé (6 h. 7 d.)	50.
10. Hittebarnet (5 h. 4 d.)	50.	78. Han reser för att roa sig (13 h. 7 d.)	50.
11. Positivhataren (6 h. 2 d.)	50.	79. Den sällsynte ynglingen (2 h. 2 d.)	25.
14. Det otroliga (3 h. 3 d.)	50.	80. Allas vår tant (6 h. 6 d.)	50.
28. Ett resande teatersällskap (8 h. 1 d.)	50.	82. Den resande studenten (4 h. 2 d.)	50.
29. Den politiske kocken (4 h. 3 d.)	50.	83. Den tankspridde (1 h.)	25.
30. Flickorna på Norr (7 h. 6 d.)	50.	84. Sanningsvännen (1 h.)	25.
34. Lilla apan (3 h. 2 d.)	25.	85. Kalle Glader (1 h.)	25.
37. Hin ondes gåfva (8 h. 4 d.)	50.	86. Engammal gosse (7 h. 5 d.)	50.
38. Min vän löjtnanten (4 h. 4 d.)	50.	87. En svartjuk tok (3 h. 2 d.)	50.
46. En midsommarnatt i Dalarne (6 h. 3 d.)	50.	88. Ett studentputs (5 h. 3 d.)	25.
47. En natt i Falkenberg (2 h.)	50.	89. Mamsell Garibaldi (3 h. 5 d.)	25.
48. En god uppfostran (3 h. 4 d.)	50.	90. Den svaga sidan (2 h. 2 d.)	50.
49. Aprilnarrit (2 h.)	50.	91. Ett äfventyr i Humlegården (6 h. 3 d.)	50.
50. För Sent! (5 h.)	50.	92. Bror Jonathan (10 h. 4 d.)	50.
51. I Bohuslänska skärgården (4 h. 3 d.)	50.	93. Riksdagsmannen (4 h. 2 d.)	25.
52. Kusinen eller studentäfventyret (8 h. 2 d.)	50.	95. På Hasselbacken (2 h. 1 d.)	25.
53. Blekingsflickan (6 h. 3 d.)	50.	96. Frieri och förställning (4 h. 2 d.)	50.
54. Tiggarflickan (5 h. 5 d.)	50.	99. Herfel var god tag bort er dotter (4 h. 3 d.)	50.
55. Den grå paletån (10 h. 4 d.)	50.	102. När man inte har möbler (6 h. 2 d.)	50.
56. Lefve fåfången (7 h. 3 d.)	50.	106. Sällhet på flaskor (4 h. 2 d.)	25.
60. Huru tiden förändrar (5 h. 1 d.)	50.	107. Karl Sabelträff (6 h. 1 d.)	25.
61. Mitt andra jag (5 h. 2 d.)	50.	110. Malins korgar (1 d.)	25.
63. Hyresgäst och Husegare. (4 h. 3 d.)	50.	112. Aldrig för sent! (10 h. 6 d.)	75.
66. Min hustru vill så ha det (8 h. 4 d.)	50.	113. Två unga löjtnanter (6 h. 3 d.)	25.
68. En Bengalisk Tiger (2 h. 2 d.)	50.	114. »Han är inte svartjuk!» (3 h. 1 d.)	25.
69. Blixt o. Dunder (3 h. 2 d.)	50.	115. Ullaskall på bal (3 h. 1 d.)	25.
70. Andra tider, andra seder (11 h. 6 d.)	50.	118. Jag ber tusen gånger om förlåtelse (3 h. 3 d.)	50.
71. Tre för en (4 h. 3 d.)	50.	119. Vi äro alla lika (13 h. 7 d.)	50.
72. Bark, Park och Stark (4 h. 3 d.)	50.	120. En söndag på Amager (9 h. 2 d.)	50.
73. Det höga C (4 h. 2 d.)	50.	121. De begge Pomadorna (4 h. 2 d.)	50.

N:o.	Öre.
125. Studenthataren (3 h. 2 d.)	50.
126. Kärleken på sommar- nöje (4 h. 2 d.) . . .	25.
127. Ett Stockholmsgeni (4 h. 2 d.)	50.
128. Fattig på mynt (7 h. 2 d.)	50.
129. Ett frieri i Vestergöt- land (7 h. 6 d.) . . .	50.
130. Grannarne (1 h. 1 d.)	25.
132. Den olycklige älskaren (1 h.)	25.
134. Studentens majnatt (1 h.)	25.
135. Mammass gosse (1 h.)	25.
136. En komedi (4 h. 2 d.)	75.
139. En öfverste i forna dagar (7 h. 1 d.) . . .	50.
140. Den gamle skådespela- ren (1 h.)	25.
141. Dengamla aktrisen (1 d.)	25.
142. Rosa och Rosita (4 h. 3 d.)	50.
143. Min tants planer (1 h. 3 d.)	50.
144. Min son på Galejan (1 h.)	25.
145. N:o 7 (6 h. 3 d.) . .	50.
149. Friarn kommer (4 h. 2 d.)	50.
150. Maskeraden i vindskam- maren (5 h. 3 d.) . . .	50.
151. En liten berättelse utan namn (4 h. 2 d.) . . .	50.
154. Under aftönsången (8 h. 3 d.)	25.
155. Korp-Kersti (10 h. 4 d.)	50.
159. Ett äfventyr (6 h. 2 d.)	25.
160. De nygifta (2 h. 3 d.)	50.
161. Tillåt min fru (4 h. 3 d.)	50.
162. På narri (3 h. 2 d.) .	50.
163. En communist (2 h. 1 d.)	25.
164. Skal och kärna (3 h. 2 d.)	50.
166. Två lustiga Turar (4 h. 2 d.)	50.
171. En spik i nyckelhålet (2 h. 1 d.)	25.
172. Ett hem (2 h. 2 d.) .	25.
178. Den hvita halsduken (2 h. 1 d.)	50.
186. Nyårsnatten (4 h. 5 d.)	50.
187. En anonym kys (3 h. 2 d.)	35.
188. Lilla sångfogeln (3 h. 1 d.)	25.
190. Den sjetta (3 h. 2 d.)	25.
191. Familjen Trögelin (6 h. 4 d.)	60.
192. Svensken i Paris (1 h. 6 d.)	30.
193. Det skadar inte! (6 h. 4 d.)	50.

N:o.	Öre.
195. Salig Ferdinand (2 h. 3 d.)	35.
196. Il Bacio (6 h. 3 d.) .	35.
197. Majorens döttrar (7 h. 3 d.)	50.
198. Revolutionen i Drif- bänken (1 h. 8 d.) . . .	50.
199. Öfverstens måg (5 h. 3 d.)	50.
200. Sparlakansexor (5 h. 3 d.)	50.
201. Minrosiskogen (3 h. 2 d.)	50.
213. Också en förlofning (4 h. 3 d.)	50.
214. Gnistan (1 h. 2 d.) . .	50.
218. Mellan bjudningarna (2 h. 3 d.)	50.
220. »Förlåt mig!» (2 h. 1 d.)	60.
221. Svärfar (5 h. 7 d.) . .	75.
222. En tvärvigg (3 h. 2 d.)	50.
226. Pater-noster (3 h. 3 d.)	50.
228. Småfflickor (2 d.) . . .	50.
229. Karl XV i hvardagslag (4 h. 2 d.)	35.
230. Tillfälligheter (1 h. 2 d.)	35.
231. Surrogat (1 h. 1 d.) .	35.
232. Provisoriskt (3 h. 1 d.)	35.
233. Hon vill inte gifta sig (1 h. 1 d.)	35.
234. En middagsbjudning (1 h. 2 d.)	50.
235. Sista hvarfvet (2 h. 1 d.)	50.
236. För nervösa fruar (2 h. 1 d.)	50.
237. En herre i svart frack (1 h.)	25.
238. Ett flöjtsolo (1 h.) . .	25.
239. Den kärleken (3 h. 3 d.)	1—
240. Moster Malvina (14 d.)	50.
241. Familjelycka (2 h. 7 d.)	1—
242. En afton på »Tre Byttor» 13 h. 4 d.)	50.
256. Paulines beundrare (2 h. 3 d.)	50.
262. Veteranens jul (2 h. 1 d.)	35.
265. Hjärterdam (3 h. 1 d.)	50.
266. För välgörande ända- mål (2 h. 2 d.)	50.
267. Jag gifter mig med min dotter (3 h. 2 d.) . . .	50.
268. Mellan fyra ögon (3 h. 2 d.)	50.
269. Civillklädd (4 h. 1 d.)	50.
270. Det ringer (2 h. 3 d.)	60.
271. För tidigt (1 h. 1 d.)	50.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Manufactured by
GAYLORD BROS. Inc.
Syracuse, N. Y.
Stockton, Calif.

www.libtool.com.cn

